

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 683/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 753/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 753/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. V úvode sťažnosti sťažovateľ, vyjadrujúc nesúhlas s odôvodnením rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 327/2016 zo 17. mája 2016 (ktorým ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pozn.), opakovane poukazuje na neefektívnosť postupu okresného súdu v napadnutom konaní a zbytočné prietahy, v dôsledku ktorých okresný súd porušuje jeho práva zaručené ústavou aj dohovorom (bod 1).

Ako ďalej uvádza: „... skutočnosť, že Okresný súd v Trnave vo veci právoplatne nerozhodol hoci od podania exekútorom na súd 26. 03. 2013... uplynula lehota k dnešnému dňu tri roky a takmer sedem mesiacov, vyvoláva u mňa dlhodobý stav právnej neistoty. Predmet namietaného konania nie je právne ani fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu rozhodnutia...

Včasné a spravodlivé rozhodnutie by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzam, čo je aj podľa doterajšej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky účelom základného práva na prerokovanie veci efektívne a bez zbytočných súdnych prietahov.“

3. Keďže okresný súd vo veci právoplatne nerozhodol i napriek sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní podanej predsedovi okresného súdu, sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby ten v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal v predmetnej veci konať bez zbytočných prietahov a aby mu priznal finančné zadosťučinenie v sume 6 000 eur, ako aj úhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti

o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

7. Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 753/2012, v ktorom je sťažovateľ v procesnom postavení povinného.

8. Lustráciou ústavného súdu bolo zistené, že ostatné konanie vedené ústavným súdom vo veci sťažnosti sťažovateľa na prietahy okresného súdu v napadnutom konaní bolo na ústavnom súde rozhodnutím sp. zn. III. ÚS 327/2016 zo 17. mája 2016 odmietnuté pre zjavnú neopodstatnenosť. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. augusta 2016.

9. S ohľadom na uvedené vyplýva (bod 8), že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodnutím sp. zn. III. ÚS 327/2016 zo 17. mája 2016,

právoplatným 26. augusta 2016, rozhodol. Ide totiž o také krátke obdobie, ktoré vylučuje, aby ústavný súd, ak by nepovažoval sťažnosť za neprípustnú, mohol vo veci znova rozhodnúť.

Táto doba by totiž žiadnym ústavne významným spôsobom neovplyvnila pôvodné rozhodnutie ústavného súdu, čo potvrdzuje aj stabilná judikatúra ústavného súdu, ktorá obdobie nečinnosti v takom rozsahu zásadne nepovažuje za dobu relevantne zasahujúcu do základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov.

10. Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť podaná po takej krátkej dobe od doručenia rozhodnutia ústavného súdu nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. IV. ÚS 200/03, IV. ÚS 157/04, IV. ÚS 242/07, III. ÚS 101/2011 a III. ÚS 12/2012).

11. Ústavný súd však pripomína, že dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, prípadne iné jeho konanie (neefektívny, nesústredený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, respektíve práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

12. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2016